

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\G\Grimmove, br\bratri Grimmove - Kosmáček.pdb

PDB Name: Kosmáček
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 15.9.2002
Modification Date: 15.9.2002
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Kosmáček

Wilhelm a Jacob Grimmové

Přeložila a souhlas s publikací dala Jitka Janečková

Zdroj <http://www.pohadky.org/index.html>

Poznámka: Kosmáček - tak říkali naši předkové chlupatému stvoření

Byl jednou jeden král, který měl ženu se zlatými vlasy, a ona byla tak krásná, že podobnou bys na světě nenašel. I stalo se, že onemocněla a cítila, že její smrt je blízko, i zavolala si krále a slibem ho zavázala, že až ona umře, může se znovu oženit, že si však musí vzít ženu jí podobnou. A sotva tak král slíbil, ona zavřela oči a zemřela.

Král však dlouhý čas neměl na novou svatbu ani pomyšlení, až rádcové mu pravili, že by novou ženu sobě vzít měl. Král na všechny strany světa posly vyslal, aby mu ženu královně podobnou našli. A tak jezdili poslové světem křížem krážem, a když už byli krásku královně podobnou našli, tu ona zlaté vlasy neměla, takže se nakonec domů vrátili s nepořízenou.

I král měl dceru, které byla stejně jako její matka krásná a i zlaté vlasy měla, a jak dorůstala, tu si král povšimnul, jak je své matce velmi podobná a náhle k ní prudkou lásku pocítil a svým rádcům řekl, že jeho dcera se jeho ženou stane. Tu se rádcové velmi poděsili a od takového činu, který v rozporu s božími příkázáními je, ho odrazovali.

Princezna se vylekala ještě více, když rozhodnutí svého otce slyšela, ale doufala, že ho od toho činu odvrátí. I řekla králi, že se jeho ženou stane, když jí její přání vyplní, že troje šaty si přeje, jedny zlaté jako slunce, druhé stříbrné jako měsíc a třetí třpytivé jako hvězdy byly. Dále si přála plášť vyrobený z tisícero kůží a kožek všech druhů zvířat, co jich v jeho říši žije. Tak si princezna myslila, že splnit tato přání je nemožné a ona svého otce od jeho příšerného skutku odradí.

Ale král se nevzdal, nejlepší šičky svého království svolal a musely vyrobit ty troje šaty, jedny zlaté jako slunce, druhé stříbrné jako měsíc a třetí třpytivé jako hvězdy. A královští lovci museli všechnu zvěř, žijící v království vyhledat, a od každého druhu jedno ulovit a kůži stáhnout, a pak z toho šičky musely plášť vyrobit.

Konečně, když bylo všechno hotovo, nechal král šaty i plášť dceři přinést, a že druhý den svatba bude, jí oznámil. Princezna viděla, že její naděje, že její otec své přání změní, je ztracena, tu se tedy odhodlala v noci k útěku; ze svých zlatých cenností si vzala zlatý prsten, zlatý kolovrátek a zlaté přádénko, ty troje šaty do ořechové skořápky vložila, tvář a ruce si sazemi začernila a ten kožíšek z tisícera kůží si oblékla, že jako Kosmáček rázem vyhlížela.

A vydala se na cestu, byla noc a ona šla hlubokým lesem až našla dutý strom, a protože unavena byla, vlezla si dovnitř a usnula.

Vyšlo dávno slunce, ale ona ještě spala, i když byl bílý den. Tou dobou král té země byl na lovu v tomtéž lese a jeho psi smečka k tomu stromu přiběhla, nafala, štěkala a kolem pobíhala. Tu král lovcům poručil, ať se dovnitř podívají, že je tam jistě nějaké zvíře ukryté. Lovci uposlechli rozkazu, a když se pak ke králi zpět vrátili, říkali že v tom stromě podivuhodné zvíře spí, co kožíšek z tisíce kůží má. Tu král pravil, ať oni ho živé pro něj chytanou a svážou, že si ho sebou na zámek vezme.

Když lovci dívku popadli, ona se byla probudila a naříkat začala, že je jen ubohé dítě bez rodičů, aby ji sebou vzali. I oni ji Kosmáček pravili, a že do kuchyně na vymetání popela by se hodila,

Když na zámek přijeli, tu ji malý chliveček pod schody ukázali, kam denní světlo nezavítalo, a tam že bydlit může, ji pravili. Pak byla do kuchyně poslána, aby tam vodu a dříví nosila, drůbež škubala, zeleninu čistila, popel vymetala,

prostě dělala ty nejhorší práce. Tak žila Kosmáček dlouhý čas velmi bídně. Ach krásná princezničko, co s tebou jen bude?

I stalo se, že jednou na zámku velký ples pořádali, a tu se Kosmáček kuchaře zeptala, jestli by se nemohla na chvíli nahoře kouknout, že jen mezi dveřmi se podívá. I kuchař svolil, však za půl hodiny že má být zpátky, neboť bude třeba popel vymést.

Tak Kosmáček vzala svoji olejovou lampičku a do chlívků spěchala, tam si ruce i obličej od sazí umyla, a její krása zase na světlo boží vystoupila, pak z oříšku ty šaty jako slunce zlaté vytáhla a oblékla. A na ples se vydala, lidé se za ní otáčeli, však nikdo ji nepoznal, že nějaká cizí princezna sem zavítala, mysleli. Král, když ji uviděl, o tanec ji požádal a při něm si byl pomyslel, že krásnější dívku ještě nikdy neviděl. Když tanec skončil, uklonila se, a když se král byl ohlédl, ona se mu zatím ztratila a nikdo nevěděl kam. Hlídač, který před zámkem stál, nikoho odcházet neviděl.

Kosmáček zatím v chlívečku šaty sundala, tváře a ruce si začernila kožíšek si natáhla a do kuchyně spěchala, aby práci dokončila. Tu ji kuchař pravil, aby pro krále na ráno chlebovou polévku uvařila, že on by se taky rád na ten ples podíval, ale že aby pozor dala a do té polévky ji ani chloupek z jejího kožíšku neupadl, sice prý nikdy již najísti nedostane. Kuchař odešel a Kosmáček se do vaření polévky pustila, a když hotova byla, na dno mističky, do které pak polévku nalila, zlatý prsten položila.

Když ples skončil, nechal si král polévku přinést, a chutnala mu velmi, tak si pomyslel, že lepší chlebovou polévku nikdy nejedl, a když ji dojedl, na dně misky prsten objevil a pochopit nemohl, kde se tam byl vzal. I nechal si kuchaře zavolat a ten se hned polekal a zle Kosmáčkovi vyčínil, že jistě chloupek z jeho kožíšku do polévky padnul. Však král, když před něj ustrašený kuchař předstoupil, se jen zeptal, kdo polévku připravoval. Kuchař mu odpověděl, že on ji uvařil, ale to mu král nevěřil, neboť polévka byla jiná než vždycky a tak musel kuchař s pravdou ven, že Kosmáčkovi polévku poručil připravit, králi doznal.

Tak si nechal král Kosmáčka zavolat a podivného tvora se ptal, co na zámku dělá, a ona mu pravila, že je celkem k ničemu, snad jen kvůli tomu, aby ji kolem hlavy mohli dřeváky házet, si ji na zámku drží a o prstenu, že ona nic neví. Tak se král nic rozumného nedozvěděl a tak Kosmáčka propustil.

Za nějaký čas se zase na zámku ples konal a kuchař ji stejně jako poprvé dovolil jít se podívat. Běžela Kosmáček do chlívečka a zase se umyla, šaty stříbrné jako měsíc si oblékla, své zlaté vlasy rozpustila a na ples pospíchala, kde se král velmi potěšil, když ji opět spatřil a protože právě nový tanec začal, tancovali spolu, a když byl tanec skončil, opět mu zmizela, ani nevěděl jak.

Ve svém chlívečku se zase v Kosmáčka změnila a polévku pro prince vařit spěchala, neboť jako prve kuchař se taky potěšit pohledem na tančící hosty chtěl. Na dno mističky Kosmáček zlatý kolovrátek vložila. A polévka zase králi velmi chutnala, a když byl ten šperk našel, nechal si kuchaře a pak i Kosmáčka zavolat, ale ona mu zase jen to o těch dřevácích pravila a k tomu zlatému kolovrátku se neznala, tak ji propustit musel.

Když potřetí ples král pořádal a Kosmáček zase kuchaře o svolení žádala, tu ji ten pravil, že ona čarodějka musí být, že tak dobrou polévku vařit umí, ještě lepší jak on sám. A vše se událo jako dvakrát před tím, Kosmáček si ve svém chlívečku šaty třpytivé jako hvězdy oblékla a na ples spěchala. Král však tentokrát poručil, aby tanec déle než obvykle trval, a když spolu byli tancovali, tu jí, aby nevěděla, na prst onen zlatý prsten z polévky navléknul. Když tance skončil, král pevně držel Kosmáčka za ruce, ale ona se mu vytrhla a v davu mu zmizela.

Kosmáček běžela do chlívečka pod schody, ale protože déle jak půlhodiny pryč byla, nestihnula si šaty sundat a jen si kožíšek přes ně navlékla a tváře i ruce si jen ledabyle začernila, že prst s tím prstenem ji bílý zůstal. Spěchala polévku pro krále vařit a tentokrát na dno misky zlaté přádenko vložila.

Král byl polévku s velkou chutí snědl a zlaté přádenko našel, nechal si Kosmáčka opět zavolat a když přišla, všimnul si bílého prstu s prstenem. A tu ji za tu ruku chytil a pevně držel, a když se mu chtěla vyškubnout, tu ji z pod pláště zář jejích šatů probleskla. A tu král vyskočil a ten její kožíšek ji strhnul, tu se před ním objevila v celé své kráse a její zlaté vlasy se jí po ramenou rozprostřely, a když si pak byla obličej umyla, uviděl, že ona nejkrásnější dívka na světě je.

A že ji za ženu chce ji pravil, ona souhlasila a za nějakou chvíli se na tom zámku velká svatba slavila a oni pak žili v lásce a štěstí až do konce svých dnů.